

روشنگران دینی و مسئله زنان

((یکی از مهمترین ارزش‌ها در مناسبات زن و مرد این است که زن، زن باشد و مرد، مرد. عموم حکمیان معتقد بودند که کمال هر کسی و پیشه او و مناسب اوست و همه مردم و اصناف کمال واحد ندارند و آن کمال هم با آن است که هر کس خودش باشد. بنظر من، این عقیده از مهمترین ارزش‌های حاکم بر روابط زن و مرد و حاکم بر اخلاق زنانه و مردانه است.

.... پس نباید مقرراتی وضع شود که زن را از مدار زنانگی و مرد را از مدار مردانگی بیرون ببرد.

.... به گمان من مسئله حجاب و پوشش برای زنان صرفاً محتوای اجتماعی، حقوق یا اخلاقی ندارد، بلکه جنبه‌های اسطوره‌ای هم دارد.

.... وقتی چیزی در تاریخ قاعده شد، باید آن را واجد ریشه‌ای در روان یا ساختمان بیولوژیک انسان دانست.

.... عرض بنده این است ما نمی‌توانیم بسادگی بگوییم زنان در کل تاریخ تحت ستم بوده اند و چون تحت ستم بوده اند، توانسته اند گوهر خودشان را آنچنان که باید نشان بدهند.

.... من نمی‌خواهم بگویم به زنان ظلمی شده یا نشده، بلکه می‌خواهم بگویم با این تبیین مبتنی بر ظلم مسئله حل نمی‌شود

.... در حقیقت تعامل چهار بینش تاریخ زنان را ساخته است. این چهار بینش عبارتند از: تلقی زن از خود، تلقی زن از مرد، تلقی مرد از خود و تلقی مرد از زن. این چهار بینش، در فضای کلی تاریخی، نظامی را پدید آورده است بنام نظام مردسالاری، و در این نظام زنان ظلم دیده اند. البته با چنین تحلیلی شاید دیگر نامش را ظلم هم توان گذاشت. وقتی امری مقتضی شرایط است چگونه می‌توان نام آن را ظلم گذاشت.))

- عبدالکریم سروش، نظریه پرداز «دوم خرداد» (سروش از تئوریسین‌های انقلاب فرهنگی و یکی از مسبّبین اصلی سرکوب و کشتار دانشجویان انقلابی در سال ۵۹ بود. در زندانهای جمهوری اسلامی خواندن کتابهای او برای مقابله با افکار و عقاید انقلابی و مترقب اجباری بود).

((منظور من از تفاوت‌های تکوینی همان تفاوت‌های زیستی و تفاوت‌های روانی است یا، به تعبیر بهتر، منظورم تفاوت هایی است که زن و مرد در ناحیه بدن و در ناحیه ذهن، و از آن بالاتر، در ناحیه نفس دارند.

... وقتی فرصت‌های مساوی در اختیار هر دو قرار دادیم ممکن است بدلیل همان تفاوت‌های روانی که بین مرد و زن است، خودشان نقش‌های ناهمانندی را انتخاب کنند.

... من معتقدم که در این صورت هم تفاوت‌های روانی موجب تفاوت‌هایی در نقش‌های اجتماعی می‌شود.))

- مصطفی ملکیان، از مقاله نویسان نشریه کیان، ارگان فلسفی دوم خردادی ها (ملکیان از همراهان و همسitan عبدالکریم سروش می‌باشد).

((اگر منظورتان این باشد که آیا در جامعه ایران زنان، از لحاظ تاریخی، فرهنگی و سیاسی اغلب قشری درجه دوم بوده اند (اگر چه در پشت پرده بخشی از زنان برای اعمال تسلط خود بر مردان چندان بیکار نبوده اند) و ادبیات و فرهنگ دینی «مرد محور» در این جامعه نهادینه شده است، پاسخ سؤال روشن نیست.))

- حمید رضا جلایی پور - روزنامه نگار «دوم خردادی» (فرماندار نظامی مهاباد در سالهای ۶۰، از جلادان خلق کرد)

((اگر زنان جامعه و کسانی که به تأمل و بررسی در زمینه موقعیت زنان می‌پردازند و معمولاً نظریاتشان از اعتبار اجتماعی برخوردار است، وضعیت زنان را طبیعی و بهنجار تلقی کنند، مسئله‌ای بنام «مسئله زنان» وجود نخواهد داشت. اما اگر «تمداد قابل ملاحظه‌ای» از مردم بوجود چنین مسئله‌ای باور داشته باشند، آنگاه باید وجود آن را برسیت شناخت.))

- علیرضا علوی تبار - مدرس آموزش مدیریت دولتی، روزنامه نگار «دوم خردادی» (از اعضای سابق سپاه پاسداران)

((بنظر من روشنفکر دینی... در شرایط کنونی، برای حل دو مسئله . دمکراسی و حق حاکمیت مردم و دیگری اندیشه دینی و حواشی آن - با مسائل فوری تر و کلان تری روبروست که فارغ از مفهوم جنسیت است. از آنجا که کلیت دو موضوع فوق گریبانگیر مردان و زنان جامعه است و تنها پس از گذر از این کلیت می توان با مسئله «زن» مواجه شد، لذا تصور نمی رود که جریان روشنفکری دینی بر طرح مسئله زنان اصرار کند و بخواهد با آن مواجه شود.

.... راه حل «مسئله زنان» قبل از حل کلیت دو مسئله مذکور، یعنی دمکراسی و انتظارات از دین، برای روشنفکری دینی بی معنا خواهد بود. مگر آنکه بتوان از مسئله زن بعنوان ابزاری برای حل آن دو مشکل اساسی استفاده کرد.))

- عباس عبدی، روزنامه نگار «دوم خردادی» (دانشجوی خط امام، عضو سابق دفتر مطالعات دادستان کل، از بازجوبان عباس امیر انتظام

((چیزی به نام مسئله زن وجود ندارد و محصول نوعی توهمندی، و نوعی مسئله سازی کاذب و انحرافی است.

... طراحان «مسئله زنان» در نهایت به دنبال دادخواهی از مردانند و همین است سر این که ما این مسئله را انکار می کنیم.

... زنان با طلب حقوق ویژه یا با طلب حقوق برابر، اما ضمن مطالبات ویژه، در واقع خود را از جرگه انسان خارج می کنند.

.. زن به هر منظوری که آفریده شده باشد فعل افعال فضای عالم را تلطیف می کند، جوهره انسانیت را بیشتر متجلی می کند، زمینه شور و شعر و نشاط است، بهانه زندگی است.

... زن با مرد فرق می کند و این تقصیر مردها نیست.))

- سید مرتضی مردیها، مقاله نویس نشریات «دوم خردادی»

- منبع نقل قولها - شمارهای ۵۸ الی ۶۵ نشریه زنان

نیاز به شرح چندانی نیست. از سر و روی آقایان «دوم خردادی» زن ستیزی و مرد سالاری می بارد. آنها، دایناسورهای مذکور تاریخ را به یاد می آورند.

هنوز فیلسوفان اسلامی شان، با سفسطه می خواهند زنان را قانع کنند که اشکال هر چه باشد به «ساختمان بدن و روان» تنان مربوط است. اشکال از «نفس» تنان است که «کمال» نمی یابید و نمی توانید «نقش» ایفاء کنید!!!

هنوز پژوهشگران اسلامی شان با وقارت می پرسند کی گفته که در جمهوری اسلامی «ادبیات و فرهنگ دینی مرد محور» نهادینه شده و زنان «قشری درجه دوم» محسوب می شوند!!!

هنوز سیاستمداران اسلامی شان عوام‌گریبانه به زنان و عده می دهند که اگر تعداد تنان «قابل ملاحظه» باشد به مسئله رسیدگی می شود. بشرطی که بتوان از این مسئله «عنوان ابزاری» برای حفظ نظام استفاده کرد!!!

هنوز لپنهای اسلامی شان در تنان «لطفاً و شور و شعر و نشاط» جستجو می کنند و تهدید کنان می گویند اگر زنان «حق ویژه ای» طلب کنند از «جرگه انسان خارج» می شوند!!!

و سرانجام بدأ بحال جریاناتی که فکر میکنند از فکل کراوتی های حوزه علمیه قم، آئی بنفع زنان گرم می شود. آنهم از کسانی که خود جزء طراحان و مجریان اصلی سرکوب و به بند کشیدن زنان بوده و مستقیم و غیر مستقیم در کلیه جنایاتی که رژیم جمهوری اسلامی در رابطه با زنان سازمان داد، نقش داشتند. آنان با به بند کشاندن دهها هزار زن شورشگر و انتقامی و به قتل رساندنشان، با اشاعه عقب مانده ترین و ارتقای اجتماعی ترین عقاید و افکار و سنن زن ستیزان زندگی میلیونها زن را بیاد فنا دادند.

زیاله دان تاریخ در انتظار این قبیل لاطاٹلات «روشنفکران دینی» است حتی زمانی که رنگ عوض کرده باشند!